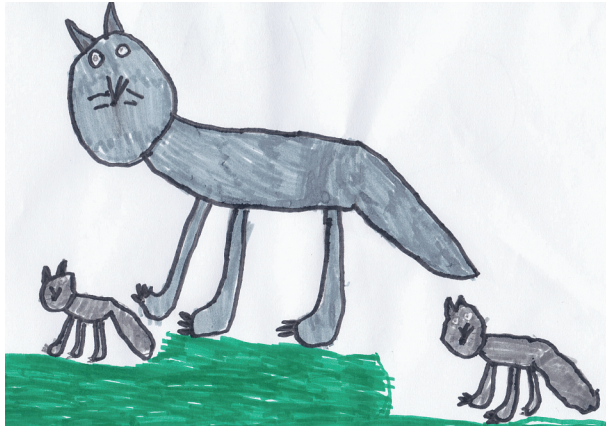

AURINKOMETSÄSSÄ TAPAHTUU

Ähtäriläisten lasten tarinoita ja kuvia

Kati Keski-Mäenpää (toim.)

Opetus- ja kulttuuriministeriön erityisavustus varhaiskasvatuksen, esiopetuksen ja alkuopetuksen lukemisen kulttuuria ja lukutaitoa vahvistaviin toimenpiteisiin on mahdollistanut tämän kirjan toteutumisen.

© 2023 Kati Keski-Mäenpää

Kannen suunnittelu ja sisuksen taitto: Kati Keski-Mäenpää

Kannen kuvat: Vilma Kojonen, Renny Hietaniemi, Atte Pahankala, Ronja Vainola

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-9383-7

Kati Keski-Mäenpää (toim.)

Aurinkometsässä tapahtuu

Ähtäriläisten lasten tekstejä ja kuvia

kuva: Sisu Sironen (2.a)

Tähän kirjaan ovat tekstejä ja kuvia tehneet:

- Otsonkoulun 1.-2. luokat
- Ollinkulman päiväkoti ja esikoulu
- Perhepäivähoidon yksiköt
- Vilikkilän päiväkoti
- Tassulan päiväkoti
- Sinikellon päiväkoti
- Punatähkän ryhmä

kuva: Linnea Heinonen, Ollinkulma, A-ryhmä

Pupu metsässä loikki,
tassu meni poikki.
Jalkaan sattui
ja siihen tuli haava.
Silloin vastaan tuli laava.

Karhu kiipesi puuhun,
se tippui luuhun.
Karhu tapasi hirviöitä
pelottavassa metsässä.
Ja sitten kuului huu,
se olikin joku muu.

Itikka meni etsimään kaverin
synkästä metsästä.
Se löysi sieltä noidan,
ja noitaa vastaan tuli koira.
Sitten niistä tuli parhaat ystävät.

Elsi (5 v.) ja Iita (5 v.),
Tassulan päiväkodin ketut
kuvat: Karoliina Rantala (1.a),
Jere Norpo (1.a), Iina Mattila (2.a)

I L V E S T E N T A R I N A

Olipa kerran kaksi ilvestä, joiden nimet olivat Täplä ja Mäplä. Ne olivat parhaita kavereita. Ne olivat aivan samanlaisia. Ne tykkäsivät leikkiä aina yhdessä. Ne olivat saman ikäisiä. Ja ne tekivät aina kaikki yhdessä. Ne olivat samassa aitauksessa ja elivät onnellisina elämänsä loppuun asti.

Iina Mattila ja Stella Kuoppamäki (2.a)

KETTUPERHEEN SEIKKAILUT

Olipa kerran kettuperhe. Siihen kuului äiti, isä ja lapsia. Ne asuivat eläinpuistossa. Niitä tultiin katsomaan joka päivä. Ne kyllästyivät siihen.

Eräänä yönä ne päättivät karata eläinpuistosta. Aamulla eläinpuiston hoitaja tuli katsomaan kettuja. Mutta ne eivät olleetkaan siellä.

Eläinpuiston hoitaja huolestui. Hän näki jälkiä menevän metsään. Hän meni etsimään kettuja metsästä. Ketut kuulivat rapinaa ja aavistivat, että eläinpuiston hoitaja tulee. Ne lähtivät karkuun, mutta olivat niin väsyneitä, että eläinpuiston hoitaja saavutti ketut. Sen jälkeen hän vei ketut eläinpuistoon.

Hilla Heinänen ja Viivi Viitanen (2.a)

kuvat: Hilla Heinänen (2.a) Aapo Vähämäki, Ollinkulma, C-ryhmä

KOIRIEN TALO

Isossa talossa asui neljä koiraa:
Onni, Nelonen, Hyrrä ja Vainu.
Ne tykkäsivät leikkiä hippaa ja
piilosta.

Pihassa asui kolme ponia: Kiinto,
Taika ja Sateenkaari. Ponit olivat
rauhallisia ja tykkäsivät kaikesta
kauniista.

Koirat lähtivät käymään mummolassa. Vain Hyrrä jäi vahtimaan taloa,
koska ponit halusivat aina mennä taloon kun koirat olivat poissa.

Hyrrä kuitenkin yllätti ponit ja ajoi heidät pois.
Ponit eivät palanneet pitkään aikaan. Sitten kun ponit tulivat takaisin,
koirat ottivat heidät kotiinsa asumaan.

Talo oli suuri ja siinä oli kaksi kerrosta.
Niinpä koirat asuivat yläkerrassa ja ponit alakerrassa.
Ne elivät sovussa leikkien piilosta ja hippaa. Ponit maalaillen ja kaikesta
kauniista nauttien.

Saimi (5 v.), Elli (5 v.), Kuutti (5 v.), Aapo (5 v.), Eelis (6 v.) ja Antton (5 v.),
Tassulan päiväkot
kuva: Kuutti (5 v.), Tassulan päiväkot

LENTÄVÄ MATTO

Olipa kerran kauan, kauan sitten metsä, jossa kasvoi suuria puita. Metsän reunassa oli pikkuinen lampi. Lammen reunassa asui sammakkoperhe. Eräänä päivänä isäsammakko ja lapset lähtivät tutkimusmatkalle. He löysivät metsän reunasta raitaisen maton, jonka hapsut heilahtelivat. Isäsammakko lähestyi mattoa varovasti. Matto näytti kutsuvan hapsuillaan sammakkoperhettä luokseen, ja sammakot uskaltautuivat matolle istumaan.

Yhtäkkiä matto heilahti ja sen päälle ilmestyi taikapussi. Se oli täynnä vaaleanpunaista taikapölyä. Pieni Sulo-sammakko kurkisti taikapussiin ja aivasti "Atsii!", jolloin taikapöly lennähti pussista matolle. Matto alkoi heilua ja nousta ilmaan.

"Apua!" huusivat lapset. "Mitä tapahtuu?"

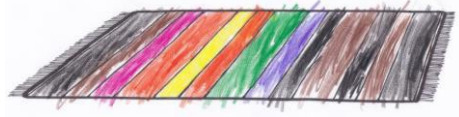
Isäsammakko pyysi kaikkia pitämään maton reunoista kiinni, kun matto nousi metsän ylle ja lähti kuljettamaan sammakkoperhettä kohti korkeuksia.

Lentävä matto lensi tuulessa kohti kuuta. Se lensi avaruuteen, jossa sammakkoperhe ohitti kiitoradalla karhuherran avaruuskypärä päässään ja jäniksen, joka söi porkkanaa. Sammakkoperhe tervehti karhua ja jänistä ja jatkoi matkaansa matolla kohti meren rantaa. Siellä he huomasivat heinikossa tiikerin päiväunilla ja pienen hiiren kalastamassa. Hiiri näytti saaneensa jo kolme kalaa ja kultakolikón.

Sulo-sammakko kurkisti maton reunalta alas kohti hiiren kalansaalista ja hui kauhistus – matto teki juuri sillä hetkellä ison mutkan ja Sulo putosi

lentävän maton kyydistä kohti merta.
"Apua!" kuului Sulo-sammakon
ääni.

Isäsammakko huomasi
pikkusammakon pudonneen ja otti lentävän maton hallintaansa. Se otti
maton hapsuista kiinni ja ohjasi mattoa pelastaakseen Sulo-sammakon.
Merellä samaan aikaan uinut delfiini huomasi tippuvan sammakon ja
loikkasi merestä kohti Suloa. Delfiini sai nokallaan heitettyä Sulon takaisin
lentävän maton kyytiin.
"Kiitos!" huikkasi isäsammakko delfiinille.

Lentävä matto jatkoi matkaansa sammakkoperhe kyydissään. Nyt matto
kuljetti sammakkoperhettä kohti Mustikkavuorta, jossa Viekas-niminen
kettu oli poimimassa mustikoita. Isäsammakko pyysi ketulta apua lentävän
maton pysäyttämiseen. Kettu ehdotti kurkkaamaan mukana olevaan
taikapussiin. Sulo-sammakko piti taikapussista tiukasti kiinni

ja avasi sen varovasti.

"Isä, taikapöly on lopussa. Ehkäpä tarvitsisimme jonkun
taikasanan?"

Samassa lentävä matto alkoi heilua ja keinua kohti metsän
reunassa olevaa pikkulampea. Se oli sama lampi, josta
sammakkoperheen matka oli alkanut. Sulo-sammakko oli
kuin olikin keksinyt tavan lentävän maton pysäyttämiseen ja
matto laskeutui turvallisesti oman pikkulammen rannalle
metsän reunaan. Sammakkoperheen seikkailu korkeuksissa
oli päättynyt. Sulo istui vielä illalla yksinään muistelemassa
lentävää mattoa ja haaveilemassa uusista seikkailuista sen
kyydissä.

Henna (5 v.), Emma (4 v.), Moona (5 v.), Siru (5 v.), Neea (4 v.), Aino (6 v.), Walto
(6 v.), Niclas (5 v.) ja Andreas (4 v.), Vilikkilän päiväkot, Tempu-ryhmä

ILVES JA LUMILEOPARDI

Olipa kerran ilves ja lumileopardi. Ne olivat parhaita kavereita. Ne asuivat metsässä. Niiden lempiruoka oli pizza.

Ne heräsivät nälkäisinä. Ilves sai idean tilata pizzaa netistä. Sillä aikaa, kun ne odottivat pizzaa, ne kävivät saunassa. Sitten ovikello soi ja pizza oli ovella tuoreena.

Anttu Virtanen ja Anttu Kojonen (2.a)
kuvat: Viivi Viitanen ja Ella Vainionpää (2.a)

KARHU HERÄÄ

Olipa kerran lehmä, joka asusti maatilalla. Maatilalla asui myös paljon hänen kavereitaan. Lammasäiti ja poikanen olivat lehmän hyviä ystäviä.

Kerran lehmä lähti pois maatilalta yksin kävelemään metsään päin. Retki metsään ei kauaa kestänyt, kun lehmä kuuli korvissaan murinaa. Siellä oli karhu, joka murisi unissaan.

Lehmä meni karhun luokse ja se heräsi. Lehmä säikähti ja pelkäsi. Se lähti juoksemaan kotiin. Päästyään turvallisesti kotiin se lupasi, ettei koskaan enää karkaisi kotoa.

Eemil, Emma, Emilia, Niki ja Sisu (3 v.), Vilikkilän päiväkotit, Metkut-ryhmä

